

Pääsiäis

NiBBBle

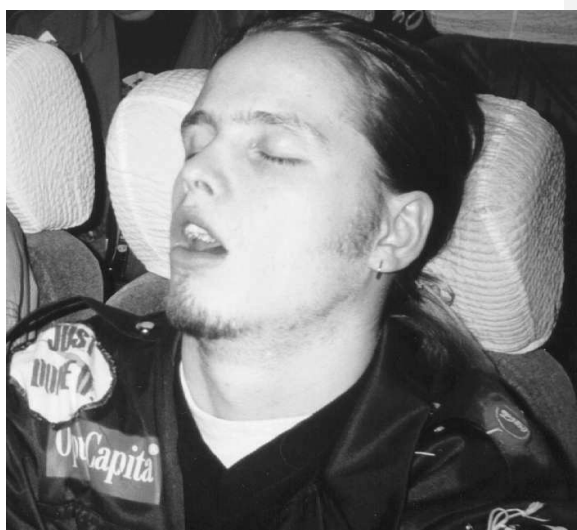
Tampereen TietoTeekkarikillan julkaisu

1/1999

Sisälllys

Anna meille ideoita!	3
Tule tutoriksi!	4
Taas tapahtuu	5
Wappumuistilistaa fukseille	6
TiTen voittoisat PikkuMustat jälleen sotapolulla	9
Rinnehärveliraportti	10
Akateemisen Kyykän MM-kisat	13
Huonosta pivosta kärsii koko pyy..	14
Onneksi olkoon, Sähkökilta!	16
Muistinnollaus M0 1 101	18
Takasivun tytöt.....	20

*Nibble - kevätväsymyksen
ennaltaehkäisyyn.*

NIBBLE 1/1999

JULKAISIJA

Tampereen TietoTeekkarien Tuki ry.

TOIMITTAJA

Tampereen TietoTeekkarikilta

PÄÄTOIMITTAJA

Ville Vehviläinen

TAMPEREEN

TIETOTEKKARIKILTA

Tampereen Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan alayhdistys

POSTIOSOITE

HB 106
PL 553
33101 TAMPERE
FINLAND

KILTAHUONE

Hermia III (Hermitic)
1. krs, HB 106
Hermiankatu 12 C
Hervanta, Tampere

SÄHKÖPOSTI

tite@cs.tut.fi

WORLD WIDE WEB

<http://www.cs.tut.fi/~tite/>

PUHELIN

+358 (3) 365 2701

TELEFAX

+358 (3) 365 3802

Anna meille ideoita!

Alkuvuosi on kulunut mukavasti uuden hallituksen hääratessä kiltahuoneella. Uusia ideoita toiminnan kehittämistä on tullut kiitettävästi - toivottavasti suurin osa niistä saadaan myös toteutettua. Konkreettisia muutoksia ainakin kiltahuoneella on tulossa jo pääsiäisen tienoilla.

Ilahduttavaa on ollut myös saada runsaasti suoraa palautetta ja kehitysideoita vanhoilta hallituslaisilta. Suuri kiitos siitä heille.

Kovasti kaipaisin palautetta myös muilta killan jäseniltä. Löytyisikö sinulta uusia ideoita? Harmittaako joku asia killan toiminnassa? Nostavatko hallituksen päätökset niskakarvat pystyyn? Oli asiasi suuri tai pieni, asiallinen palaute ja kritiikkikin on aina tervetullutta. Mieliäsi on arvokas, vaikkei kaikkia visioita voidakaan käytännössä toteuttaa.

Minuun saat helpoiten yhteyttä sähköpostitse sunnu@cs.tut.fi ja hallituksen saa kiinni tutusta osoitteesta tite@cs.tut.fi. Mielellään saa kanssani tulla koska vaan koululla juttelemaankin vaikka näyttäisin joskus viuhtovan edes takas huipputarkeänkiireisenä. Killan seittisivuilta löydät kanavan myös anonyymiin palautteeseen, mutta muistathan että anonyyminäkin kannattaa olla asiallinen jottei viestiäsi ohjata suoraan /dev/nulliin.

viestiäsi odotellen
Sunnu
se Peejii.

WE WANT YOU

Tule tutoriksi!

TiTe kaipaa ensi syksynä saapuvia uusia opiskelijoita opastamaan koko joukon tunnollisia, reippaita ja ennen kaikkea teekkarihenkisiä tutoreita.

Tutorointi on hauskaa hommaa josta ei vauhtia ja vaarallisia tilanteita puutu – ja on siitä hyötyä sitten myöhemminkin.

Ota yhteys Johanna Heinoseen <jonku@cs.tut.fi> jos vähänkään kiinnostaa.

25. - 27.3. TiTeenien Taisto

Tietotekniikan opiskelijat ympäri Suomen kokoontuvat taas katsomaan kuka on kingi. Vuosi sitten solmittu rauhansopimus on rauennut ja sotakirves kaivettu esille – tällä kertaa tapahtumapaikkana on Suomen Turku, jossa isäntänä ja seremoniamestarina toimii paikallinen DaTe-niminen pulju.

Excursio käsittää itse Taiston lisäksi myös yritysvierailuja ja muuta perinteistä. Ilmoittaudu killassa.

16.4. TiTe 8 vuotta

Rakas kiltamme täyttää tänä keväänä peräti 8 vuotta, ja juhlistaa sitä perinteisin menoin sitsien merkeissä. Tavalliseen tapaan tarjolla on hyvää ruokaa, hyvää juomaa ja hyvää seuraa. Tervetuloa.

19.4. Jäittenlähtösauna

Entiseen tapaan jäät lähtevät tänäkin vuonna – jää nähtäväksi käykö tämä itsestään vai tarvitaanko avuksi polttomoottorikäyttöistä työkalua. Joka tapauksessa tapahtumaa juhlistetaan saunailan merkeissä.

23. - 25.4. NUCCC '99

Pohjoismaisten tietotekniikan ammattiaine- ja harrastuskerhojen jokavuotinen tapahtuma järjestetään tänä vuonna Tukholmassa. Tampereeltakin lähtee kenties osasto, joten ilmoita kiinnostuksestasi kiltaan.

Viikko 17: WAPPU

Joka vuosi se tulee. Seuraa ilmoittelua tapahtumista.

Wappumuistilistaa fukseille

(ja miksei kähmyillekin)

Alkaapahan tuo kevät taas olla senverran pitkällä, että on taas aika pikkuhiljaa ruveta kaivelemaan teekkarilakkeja esiin kaappien pohjilta ja valmistautua wappuun. Melkoisen monelle tämän lukijalle lienee tuleva Wappu ensimmäinen teekkarisemmoinen joten pienempi ohjeistus lienee paikallaan, tosin moni kohta tässä pätee kyllä vanhempiinkin tieteenharjoittajiin.

Ihan ensimmäisenä asiana kannattaa ottaa huomioon, että oikein vietettynä Wappu on viikon-parin mittainen häppeninki, joten kaikenlaiset harkkatyöt ja muut vastaavat kannattaa hoitaa pois alta jo ennen huhtikuun puoliväliä vaikka dedikset olisivatkin vasta kuun lopussa. Ei ole kiva vääntää esim. Laajan ohjelmoinnin harkkatyötä, kun ulkona (toivottavasti tänäkin vuonna) paistaa aurinko, ja kaikki viisaammat kaverit ovat parantamassa maailmaa jonkin mukavan ravitsemusliikkeen terassilla tms.

Toisekseen Wappu, kuten kaikinainen hauskanpito yleensäkin, nielee jonkin verran valtion virallisia maksuvälineitä, ja koskapa kyseessä on piitkä juhla, sitä rahaakin menee vastaavasti vähän reilummin. Eli kannattaa aloittaa nälkävyön kiristäminen ja/tai porukoiden ja sukulaisten pehmittely hyvissä ajoin, ettei Matti pomppaa lompsan pohjalta ennen aikojaan. Muutamia hyviä säättämiskonsteja: pidättäytyminen pilestämisestä jonkin aikaa, kotiviinin teko mehukattipänikän täytteeksi (tällä alkaa olla kiire, pikahiivoilla ei saa kuin mahansa kuralle), säälipizzadieetti. Jonkin verran taloutta saattaa kohentaa Tampin myynti ennen wappua, mutta yleensä siitä tienatut rahat tuppaa menemään samantien...

Osalla ensimmäisen vuoden opiskelijoista alkaa Wappuun virittäytyminen (toivon mukaan) jo muutamaa viikkoa ennen Wappua, kun aletaan (toivon mukaan) suunnittelemaan killan fuksijäynää sekä härweliä. Näistä erityisesti tuo jäynä on tärkeä, koskapa sijoitus jäynäkisassa määrää sen järjestyksen, missä mennään koskeen. Kannattaa siis pistää korvan taakse, ja seurata ilmoittelua, että tietää, milloinka nuo härweli- ja jäynätiimit kasataan.

Useimmilla fukseilla ja monilla vanhemmillakin Wappu alkaa reilu viikko ennen H-hetkeä, kun Blebeijisedät julkistavat Tampin speaktaakkelimaisessa gaalatilaisuudessa. Tampin julkistamista et halua missata, varsinkaan, jos aiot Tampeja myydäkin, siellä nimittäin jaetaan monet hyvät neuvot, missä/kenelle/milloin/miten kyseistä lärpäkettä kannattaa yrittää asetella tarjolle.

Tampin julkaisun jälkeen alkaakin tapahtumaa riittää joka päivälle, Wapun tarkempi aikataulu selviää aikanaan, kun wappusiiderit sen saavat laadittua, ja se julkaistaan Opus Kax-nimisessä ilmaisjakelulehdessä. Kuitenkin, että saatte jonkinmoisen käsityksen tapahtumakirjosta, mainitaan tässä muutamia omia suosikkeja (jos joku wapputapahtumia järkkäävä pulju nyt kokee tullessa syrjityksi, niin todettakoon, että valituksia ei oteta vastaan):

Teemunkierros

Muunmuassa Tampin julkistuksessa jaetaan pahvilärpäkkeitä, joihin olisi tarkoitus kerätä leimoja mahdollisimman monesta wapputapahtumasta. Riittävästi keräämällä tienaa Emäteemu-arvonimen ja siitä merkiksi kangasmerkin.

Colours

Cupolabileet à la **PerSe**. Jos merkkejä on siunaantunut haalariin, voi osallistua Merkillisin haalari-kisaan. Väripaukkuja suorittain.

Spexi

Otaniemeläisten huumoripitoinen musiikkinäytelmä, jossa jokainen katsoja voi toimia ohjaajana: jos ei kohtausta miellytä, voi näyttelijöille huudella neuvoja tai pistää koko pätjän uusiksi huutamalla Omstart. Viimeinen näytös yleensä paras.

Tupsulan ulkoilmakonsertti

Lauantaina noin viikkoa ennen Wappua kasaa jonkinmoinen enemmän tai vähemmän (yleensä ei soitto- tai laulutaidon ansiosta) legendaarinen kokoonpano soittokamansa teekkariasuntola Tupsulan parvekkeelle ja Annala raikuu. Jos ei ole vielä ollut tilaisuutta tutustua Tupsulaan, tässä yksi parhaita päiviä siihen. Mukaan kannattaa ottaa pyyhe ja grillattavaa, niin voi viihtyä vähän pitempäänkin.

Wappuleffa

"Ovi kiinni!!" Ainoa oikea tapa katsoa elokuva **Blues Brothers**; eväät mukana ja taukoja tarpeen mukaan. Vanha kaarti osaa leffan ulkoa ja saattaa spoilata repliikit etukäteen.

Palawaihtarit

TVIKKarit ompelevat pientä maksua vastaan merkit/hihat/lahkeet haalareihin. Täältä voi myöskin metsästää puuttuvat palat palapeliin.

KumiPelauslso

Potkupeli vaihtelevin säännöin pelivälineenä kottikärryn sisäkumi **Roosiksen** rannassa. Myöskin hyvä paikka heittää talviturkki, jos ei tähän mennessä ole kerinnyt.

Bommarit

Aatonaattona tuttuun aikaan tutussa paikassa.

Wapunaatto & -päivä

Kaikenmoista toimintaa keskustassa vuorokauden ympäri, mm. fuksijäynät, **wappuriehan** julistus & **pölokaljaviesti**, **Suomineidon lakitus**, **Yöwäenbileet**, kulkue, **kaste**...

Tässä siis oli yksi näkemys teekkariwapun olemuksesta, lisävinkkejä sekä mielipiteitä saa ja pitääkin kysellä muilta tapahtumasta hengissäselvinneiltä. Kuten jo tuli sanottua, kaikkien näiden ja monien muiden tarkemmat ajankohdat selviää aikanaan **Opus kakkosesta**. Myös nyyssejä ja ilmoitustauluja kannattaa edelleenkin seurata.

Kiirettä siis pitää jos meinaa joka paikkaan ehtiä, mutta mahdollisimman moneen kannattaa osallistua, sillä fuksiwappu on vain kerran elämässä.

Markus Heikkilä
Fuksispede, tekkari vm. 1996

TiTen voittoisat PikkuMustat jälleen sotapolulla

TiTen urheat sankarit PikkuMustat iskivät tällä kertaa kirveensä jäähän Herwoodin ammattikoululla pelatussa SKillan järjestämässä kaukalopalloturnauksessa.

Ensiksi vastaan asettui KoRK, joka oli tullut turnaukseen tavoitteenaan voitto (kaikilla oli luistimet), kun taas TiTen maineikas Taisto Kaataja joutui lainailemaan luistimia ennen peliä edellisen pelin pelaajilta

Maalivahti Petjan uhrautuvat torjunnat (hah! – *toim. huom.*) veivät pelin viidessä minuutissa KoRKin johtoon 0-3, josta joukkue ei enää pystynyt henkisesti nousemaan. Peli päättyi – sanotaan, että KoRKin selkeään voittoon ;)

Toisessa ottelussa vastaan asettui Indecsin porukka, ja peli olikin jo huomattavasti tasaisempaa. Tuomaripelistä johtuen pelistä tuli tasapeli, kun puusilmä tuomari ei antanut meille maalia, vaikka kiltamme urhea isäntä Hannu yritti nostaa tuomarin seinälle...

Emme päässet jatkoon, joten pelit loppuivat kun leikaten, mutta hauskaa oli ja tuli saatua raikasta ulkoilmaa.

Petja Venäläinen

Rinnehärveliraportti

Tammikuun loppupuolella PerinneSeura kutsui kiltoja härvelipujottelukisaan. Kiltyjen välinen mittelö käytäisiin Akateemisen mäkihypyn MM-kisojen ohella 12.2 Hervannan Alpeilla. Tapahtumaa varten koottiin ryhmä TiTeläisiä ideoimaan härveliä. Niinpä päätimme rakentaa shopperi-hetekan.

Aluksi ongelmana oli kuitenkin se että mistä materiaali ja työkalut. Ohjelmistolaitoksellahan ei minun tietääkseni hitsauslaitteita yms. työkaluja ole, eikä välttämättä tarvitakaan. Apua ongelmiimme tarjoutui antamaan nuori maatalousyrittäjä Matti Kipinoinen Tenholasta. Häneltä saimme tilat, työkalut sekä rautaa.

Kettunenkin hyppäsi.

Mikä menee ylös, tulee myös alas.

Tiistain ja keskiviikon välinen työntäyteinen yö poiki rinnehärvelimme, shopperi-hetekan. Tämä täytti kaikki PerinneSeuran laatimat säädökset rinnehärvelistä ja oli näin valmis Hervantaan kuljetettavaksi. Koitti perjantai 12.2. Ilma oli lauhtunut sen verran että kisat järjestettiin. Pakkasrajana oli 15 celsiusta. Ryhmämme kokoontui ajoissa kiltaan viimeistelemään härveliä. Härveli toimitettiin rinteeseen neljän hengen voimin vetämällä ja työntämällä. Epätietoisina kilpailupaikasta veimme härvelin varmuuden vuoksi ison mäen laelle sinne johtavaa tietä pitkin. Sittemmin saimme kuulla että härvelipujottelu käytäisiin jossain alhaalla. Mahe lähti kävelemään rinnettä alas tarkastellen turvallista reittiä härvelille. Kyllästyimme Jukan kanssa Mahen odotteluun ja päätimme laskea härvelillä alas. Samalla tulisi testattua härvelin ohjattavuus ja jarrujen toiminta. Hetken päästä huomasimme olevamme täydessä vauhdissa ja rinteän häviävän alta. Onneksemme härveli pysyi kasassa ja päädyimme turvallisen hallitusti alas.

Jyrkkä, mutta suora. Onneksi.

Mäkeä hypättiin ja siinä ohessa pulkalla pujoteltiin. Hyppytoniin oli rohjennut muutama TiTeläinenkin. Hyppyrimäen alastulorinteeseen viereen alkoi kerääntyä meidän härvelimme lisäksi muitakin härveleitä: sohva, rinnebaari, ambulanssi jne. Kilpailu alkoi ja pettymykseksemme pienessä pulkkamäessä. Kilpailulaskuun ahtasimme hetekan kyytiin ennätyselliset yhdeksän henkeä joka osaltaan vaikutti härvelin ohjautuvuuteen. Emme pystyneet kiertämään vaadittuja keppejä. Itse asiassa kukaan ei kyennyt siihen mutta AuTek onistui kolmipyöräisellään lähimmäksi ja voitti kisan.

Halusimme että muutkin saisivat tuntea millaista on tulla härvelillä isoa rinnettä alas. Niinpä haastoimme muut isoon rinteeseen ja lähdimme vetämään härveliä ylös. AuTek päätti laskea ensimmäisenä. Lasku oli vauhdikkaan näköistä ja suoraviivaista tosin osa matkustajista ripoteltiin matkan varrelle. Aloimme valmistautualaskuun hieman ripeämmin, koska havaitsimme että rinteeseen valvoja alkoi suunnata moottorikelkkansa keulaa kohti rinnettä. Lähdimme matkaan 4-5 hengen voimin. Matka taittuikin joutuisammin kuin Jukan kanssa kahdestaan, eikä härvelin pysäyttäminen ollut yhtä helppoa, jos se sitä nyt oli ollut ensimmäisellä kerrallakaan. Lasku onnistui kuitenkin hyvin ilman vammoja eli turvallisesti ja hallitusti.

Laskut ilmeisesti keskeytettiin härvelien osalta isosta rinteestä valvojan kehoitteesta.

Kotimatka taittui vaivattomammin kuin tulomatka, kiitos Jounin polkupyörän vetoavun. Kiitokset kaikille rinnehärveli-projektiin osallistuneille.

Mikko Kipinoinen

Skillan härveli oli aika hieno.

Akateemisen Kyykän MM-kisat

On jälleen se aika kun setvitään MM-kyykän tapahtumia (puoluettomalta :D) kannalta eli TiTen hallitusjoukkueen näkövinkkelistä). Kaikkihan alkoi jo päiviä ennen itse kisatapahtumaa, kun pari joukkueen jäsentä kohtasivat viruspöpön ja sairastuivat. No, onneksi saimme vahvistuksia lyhyellä varoitusajalla ja niin kaikki pääsivät kisaan rauhallisin mielin.

Kisa alkoi hieman takkuilemalla. Kohtasimme ensimmäisen vastustajamme, joka oli äärettömässä iskussa suuresta "kannustuksestamme" huolimatta. Itse ottelu oli äärimmäisen tiukka ja saimmekin kohdata ensimmäisen tappiomme. Tässä vaiheessa eräs joukkueen jäsenemme oli jo sairastunut edellä mainittuun pöpöön, eikä jälkilääkitys auttanut kohentamaan tilannetta.

Seuraavaan otteluun oli hieman aikaa, joten lähdimme kannustamaan ja tutkailemaan, miten muiden joukkueiden pelit olivat lähteneet sujumaan. Joillakin pelipaikoilla oltiin päästy vauhtiin varmaan jo reilusti ennen kisojen alkua ja itse tarkoituksiksi jäi vaan öö.. reilunpelin meininki ja peleihin osallistuminen. Kannustuskierroksen jälkeen tulikin meidän toisen pelin vuoro, joka sujui eka pelin verryttelyn jälkeen hieman paremmin. Saimmekin voitettua eka jakson, mutta toisessa erässä jouduimme maistamaan tappion karvasta kalkkia ja kärsimme jo toisen tappion yhden kyykän voimalla.

No, kolmas peli olikin sitten viimeinen meidän osaltamme. Yllättäen suuren menestymismahdollisuuden kadottua savuna ilmaan, oitimmekin tämän pelin sitten kunnan urheilumielellä ja uskomattomasti koimme kolmannen tappiomme. No, ajattelimme positiivisesti ja lähdimme kannustamaan muita joukkueita, jotka olivat saapuneet kisaamaan ja viettämään hauskaa lauantaipäivää Hervantaan. Kisojen voitto meni niin yleisessä kuin naistenkin sarjoissa Helsinkiläisille, mutta yleisessä sarjassa Tampereen Teekkarien PerinneSeura sijoittui hienosti toiseksi ja Autek kolmanneksi. Naisten sarjassa toiseksi tuli Pumpppauspalvelu ja kolmanneksi Genius, jotka molemmat ovat TTKK:lta.

Illalla olivat sitten vuorossa kyykkäbommarit, joissa tunnelma ei jättänyt ketään kylmäksi. Bileissä sitten pääsi tekemään tuttavuutta muiden oppilaitosten opiskelijoiden kanssa ja vaihtamaan tuntemuksia päivän tapahtumista niin tuttujen kuin tuntemattomienkin kanssa. Illan päätteeksi nähtiin tai kuultiin vielä Lappareiden tunnelmaa tiivistävä show, jonka jälkeen alkoi kaikki olla ohi tämän vuotisista kyykän MM-kisoista. Nyt vain odottamaan seuraavaa suurta tapahtumaa jonka kaikki tietävät..

Jukka Heinonen

Huonosta pivosta kärsii koko pyy

**PALKKITU
JUTTU**

Maapallon historia on ollut täynnä mahtavuutta: pauketta ja pärinää, tulta ja tulikiveä - niin ja dinosauruksia. Dinosaurukset, nuo luontoäidin mukavat pikku pehmolelut, tassuttelivat maan päällä jo kauan ennen kuin ihminen oli edes pilke luojaansa silmäkulmassa. Silti dinosaurukset katosivat maanpäältä nopeasti ja arvaamatta, vaikka niillä ei ollut edes TV-evankelistoja, Sigmund Freudia, kondomia, paavia, sähköpostia, Hjällis Harkimoa eikä omaa avaruushjelmaa. Mikä siis takaa, että me ihmiset - laji, joka ei voi edesparitella yleisellä paikalla - tulemme säilyttämään asemamme luomakunnan kruununna?

Kosmologisesti katsoen ihminen on ollut niskan päällä eläimistä vasta naurettavanlyhyen hetken. Vielä kymmenen tuhatta vuotta sitten me viipotimme avuttomana karvaiseen taljaan pukeutuneena pitkin hyistä jäätikköä vihainen naarasjäkäkarhu kintereillämme. Sitä ennen tuo taljassa ollut karvamäärä oli kiinni suoraan ihossamme, kun me mukelsimme puissa harvinaisen typerän näköisinä. Nykyään ihminen on kuitenkin onneksi hyvässä vauhdissa faustisessa kehityksessään. On kehitetty diskomusiikkia ja lampaidenmonistuskoneita. Silti miljoonat lapset näkevät nälkää ja kansat taistelevat muutamasta kuivasta maaläntistä. On siis syytä katsoa peiliin ja kysyä, millainen tulevaisuus meitä oikein odottaa.

Ihminen on vallannut lähes koko maanpinnan asuintilakseen. Muu luomakunta saa tehdä tilaa mahtailevalle ja muita riistävälle homo sapiensille. On silti vaikea ymmärtää, millä oikeutuksella näin tehdään, sillä jopa ihmisten omat subjektiiviset tutkimukset osoittavat joittenkin eläinten olevan ihmistä älykkäämpiä; esimerkiksi kaskelotin cortex eli aivojen poimuttunut pintakerros on suhteessa paljon suurempi kuin ihmisen. Toisalta ihmiset elävät ja kokevat yhä enemmän digitaalisten kehojensa kautta. Elämän perustoiminnot sujuvat jo hyvin sähköisen verkon välityksellä, ja ulkomaailmaankin lähtiessä voi kaverista aina hakea turvaa henkilökohtaisen taskukommunikaattorin avustuksella. Vilpittömästi soisin ihmiskunnan siirtyvän pysyvästi tälle uudelle tietoisuuden tasolle jättäen kauniin luonnon nurkkaanahdistettujen elikkorassujen elintilaksi.

Teknologinen kehitys on muutenkin edennyt kasvavin harppauksin. Kiila, väkipyörä ja vintturi ovat nykyään naurettavan yksinkertaisia keksintöjä, mutta ilman niitä eivät yhteiskunnan perusrakenteet toimisi. Puhuen kauniisti muokkaantuneita kieliä me halkaisemme nuklideja, härnäämme entsyymejä, valjastamme tyhjiön energia-aaltoja ja ratsastamme avaruuslaivoillamme kosmiseen auringonlaskuun.

Ihminen on siis päättäväisyydessään ja levittäytymisvimmassaan transponoinut itsensä myös avaruuteen. Vielä neljä vuosikymmentä sitten avaruusmatkat suoritettiin mielikuvituksessa, mutta nykyään suunnitellaan jo avaruussiirtokuntiakin. Vaikka olemme nähneet planeettamme taivaaltakäsin ja todenneet sen olevan ainutkertainen taideteos, jotkut tahot jaksavat vain nahistella keskenään. Mielestäni oiva ratkaisu esimerkiksi Lähi-Idän kriisiin olisi se, että juutalaiset asutettaisiin kuuhun ja arabit vaikkapa Marsiin. Ne, jotka sittenkin haluaisivat vielä nahistella, voisivat lennellä ympäri universumia Tähtien sota -tyyppisillä avaruusaluksilla ammuskellen toisiaan takamuksiin - Allah tai ties kuka siivellä istuen.

Ihmiskunnan omahyväisyys ja tyytyväisyys itseensä tuntuu olevan rajaton. Darwin ja Lamarck varmaankin pudottaisivat säikähdyksissään lyyransa jos saisivat ihmiskunnan nykytilasta kertovan sähkeen. Nykyisen teknologian avulla lapsettomat paritkin voivat saada lapsia keinohedelmöityksellä. Näin pelkästään kelvottomia nutipäitä tuottava mies pääsee jatkamaan perimänsä heikentäen ihmiskunnan genotyyppejä entisestään. Samalla ihmiset yrittävät eristäytyä jopa taustasäteilyltä, joka aiheuttaa mutaatioita. Näin ihmiset pyrkivät stilisoimaan geeniperimänsä nykyiseen tilaan, johon lienevät perin tyytyväisiä. Tämä toiminto ei tosin mielestäni toteuta hyvän luonnonvalinnan periaatteita. On syytä muistaa, että ilman positiivisia mutaatioita ja evoluutiota me olisimme vielä keuhkokaloja tai nippu vinkuvia nisäkkäitä tylsänharmaan alligaattorinretaleen leukaperissä.

Luonnolla on kuitenkin mielenkiintoiset keinonsa säilyttää tasapaino. Se saa säätelymenetelmillään lajien kappalemäärät pysymään aisoissa ja lähettää aina jonkin mukavan vitsauksen verottamaan liian suureksi kasvanutta populaatiota. Vaan kuinka käykään, kun me pienet riiviöt, ihmiset, kehitämme sivistyksen ja lisäännymme tolkkuttomasti. Luonto lähettää ruton ja luonto lähettää haulikon. Luonto lähettää aidsin, mutta ihminen torjuu kaikki uhat niin tehokkaasti että Pentti Linkola jää vain unelmoimaan. Uskon kuitenkin vakaasti luonnon kehittälevän salassa jotain meitä varten. Päänmenoksemme saattaa koitua millä hetkellä hyvänsä esimerkiksi hyppysellinen mikrobeja, joilla poistetaan luonnonlapsi, joka lakkasi toteuttamasta luonnonvalintaa.

Emme voi tietää, mikä oli dinosaurusten synty tai mikä ne oikeastaan hävitti maanpäältä. Ihmiset ovat oppineet valmistamaan veikeitä dinosauruspehmolelujä, joilla on vihreä pehmeä karvaturkki ja suloiset pienet hampaat. Näistä kuvituksistaan dinosaurukset tuskin olisivat itse liiemmin pitäneet, joten mielestäni ne ovat turhaa ivaa kohtalollamme - loppumme saattaa olla yhtä nopea kuin hirmuliskojenkin. Sitä paitsi, varo homo sapiens. Mistä tiedät ettei jumala ollut dinosaurus?

Harrí Domonyí, domonyi@cc.tut.fi

Onneksi olkoon, Sähkökilta!

Tykötarpeet.

Skilta meni tuossa jokunen aika sitten täyttämään vuosia, ja olihan se nyt TiTen velvollisuus kunnioittaa isoveljeään soveliaalla lahjalla.

Skilta on kasvanut ison (ja raskaan) miehen ikään, ja tarvitsee siis ison (ja raskaan) vuosijuhlahahjan. Betoni oli luonnollinen valinta.

Likaista työtä... mutta vaivan arvoista.

Jotta lahjamme ei tyystin hautautuisi muiden joukkoon ja vaipuisi unohduksiin jossain kylmässä varastossa, päätettiin se ankkuroida riittävän näkyvälle paikalle. Skillan oven edusta havaittiin hyväksi valinnaksi.

30 colapulloa. TiTe palauttaa aina lainaamansa esineet. (Se 31. pullo annettiin itse juhlatilaisuudessa.)

Alkuvuodesta TiTe päätti paikata limsan hinnannoususta kärsinyttä talouttaan vaihtamalla tilapäisesti tukkuria. Uudeksi tukkuriksi valittu Skilta ei kuitenkaan osannut arvioida valtavaa menekkiä oikein, ja TiTe saikin hieman kuittia suurista eristään.

Välien parantamiseksi päätimme palauttaa ainakin pullo - sisällön kanssa taisi olla jo myöhäistä.

Emmehän unohda onnentoivotuksia?

Iskuryhmä oli tässä vaiheessa väsynyt, mutta onnellinen.

MUISTINNOLLAUS

M O I I O I

TKK:n Tietokilta täytti vast'ikään 13 vuotta ja järjesti sen kunniaksi perinteiset Muistinnollaus M0 vuosijuhlat 14(!?) kerran. Tampereelta juhlimaan lähti killan edustajina Petja, Hannu sekä allekirjoittanut. Mukaan mahtui vielä Lahnamäen Samuli (killan ex-rahastonhoitaja).

Alkuvaikeuksien jälkeen (unohtui yksi rusetti, yhdet sukat ja taksikuski ei tahtonut löytää paikkaa) pääsimme perille cocktail-tilaisuuteen Otaniemen uuteen tietotekniikan taloon. Lahjaksi veimme 'viikkojen valmistelujen' jälkeen vesipyssyn(!) sekä hieman latinkia Titeenien taistoa silmällä pitäen. Latingin Tietokillan hallitus käytti heti hyväkseen (hieman yllättäen).

Samuli.

Cocktail-tilaisuuden jälkeen meidät kuljetettiin Helsingin Katajanokalle Tulli- ja Pakkahuoneen juhlasaliin pääjuhlaan. Puitteethan olivat helsinkiläiseen tyyliin muikeat. Ainoana miinukseja mainittakoon yletön kaiku, joka hukutti kaikki juhlapuhujat sellaiseen ambienssiin, että kauimmaisena ollut pöytämme päätti keskittyä keskinäiseen kanssakäyntiin.

Menussa oli alkuruokana jotain mätisysteemiä (hyvää) ja pääruokana härän sisäfilettä viinikastikkeella (jälleen hyvää). Edelleen Helsinkiläiseen tyyliin ruoka oli kylmää ja snapsit lämpimiä. Onneksi schnappssia oli kuitenkin riittävästi... Pääjuhlan ohjelmasta vastasi mm. varsin komea (ääninen) nainen jonkun pianistiheebon säestyksellä.

Pääjuhlan lähestyessä loppuaan vauhti sen kuin parani. Vaarallisiin tilanteisiin päästiin (itse kunkin muistin nollautuessa) kun meidät kuljetettiin jatkoille takaisiin Otaniemeen. Allekirjoittaneelle sattuneen, parin tunnin mittaisen, blackoutin johdosta en voi antaa arviota illan bändistä, mutta tuskin se ketään kovasti liikuttaa...

Jatkoilta paineltiin perinteiseen tyyliin toisille jatkoille Otaniemen rantasaunalle. Tässä vaiheessa täytyy mainita sellainen (jälleen) Helsinkiläinen tapa poistua bileistä VIIMEISTÄÄN toisien jatkojen aluksi. Niinpä n.60% saunojista olikin ulkopaikkakuntalaisia. Noh, olipahan tilaa.

Aamulla meidät kyyditettiin jonnekin erämaahan jonkin veneilyseuran kerholle aamusillikselle, jossa muut söivät 'sivistyneesti' mutta järjestävän seuran hallitus päätti tuhota illalta jääneet kuohuviinit ja koskenkorvat. Se ei ollut kaunis näky... Mainittakoon vielä tässä että ulkona oli h...tin jäätävä tuuli mutta silti Petja ja joku lappeen Rantalainen (en nyt muista nimeä) kaveri kävivät uimassa läheisessä avannossa(!) muiden ihaillessa suoritusta sisätiloista...

Mitä tässä nyt lopuksi vielä sanoisi? Vauhtia ja vaarallisia tilanteita(tm) oli riittävästi joten hauskuus oli taattu. Taidanpa mennä ensi vuonna uudelleen.

Antti Tirilä
atirila@cs.tut.fi

Takasiivun tytöt

Kissu...

Heidi...

...ja Jonku

Jotta emme tulisi syrjineeksi toista sukupuolta, laitetaan nyt sitten myös poikapotretti.

Matteus...

Markus...

***...ja Luukas
(eikun Antero)***